

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji

Nedjelja, 27. studenog 2011.

[\[Video\]](#)

Isusov poziv na budnost

Draga braćo i sestre!

Danas sa čitavom Crkvom započinjemo novu liturgijsku godinu: novi hod u vjeri, kojeg treba živjeti zajedno u kršćanskim zajednicama, ali isto tako, kao i uvijek, kojim treba ići u povijesti svijeta, da bi se ovu potonju otvorilo Božjem otajstvu, spasenju koje dolazi od njegove ljubavi. Liturgijska godina započinje došašćem: divnim vremenom u kojem se u srcima ponovno budi očekivanje Kristova ponovnog dolaska i spomen njegova prvog dolaska, kada se lišio svoje božanske slave da bi preuzeo na sebe naše smrtno tijelo.

"Bdijte!" To je Isusov poziv u današnjem Evanđelju. Upućuje ga ne samo svojim učenicima, već svima: "Bdijte!" (Mt 13, 37). To je spasonosni poziv koji nas podsjeća da život nema samo zemaljsku dimenziju, već je usmjeren prema "onostranosti", poput biljčice koja niče iz zemlje i otvara se prema nebu. Biljčica obdarena sposobnošću razmišljanja – čovjek – urešena slobodom i odgovornošću, zbog čega će svaki od nas biti pozvan podnijeti račun o tome kako je živio, kako je koristio vlastite sposobnosti: je li ih zadržavao za sebe ili ih je koristio također za dobro braće. I Izaija, prorok došašća, potiče nas danas na razmišljanje usrdnom molitvom, upućenom Bogu u ime naroda. On uviđa mane svoga naroda i u jednom trenutku kaže: "Nikog nema da tvoje ime prizove, da se probudi i osloni o tebe. Jer lice si svoje od nas sakrio i predao nas u ruke zločinima našim" (Iz 64, 6). Kako ostati ravnodušan na taj opis? Kao da odražava neke panorame postmodernog svijeta: gradovi gdje život postaje anoniman i horizontalan, gdje se Bog čini odsutnim i čovjek jedinim gospodarom, kao da je on tvorac svega i svime ravna: građevine, rad, ekonomija, transporti, znanosti, tehnologija – sve kao da ovisi jedino o čovjeku. A katkad, u ovome svijetu koji izgleda malne savršenim, događaju se potresne stvari, bilo u prirodi bilo u društvu,

zbog čega mislimo da se naizgled Bog povukao, da nas je, tako reći, prepustio nama samima. U stvarnosti, pravi "gospodar" svijeta nije čovjek, već je Bog. Evanđelje kaže: "Bdijte, dakle, jer ne znate kad će se domaćin vratiti - da li uvečer ili o ponoći, da li za prvih pijetlova ili ujutro - da vas ne bi našao pozaspale ako iznenada dođe" (Mk 13, 35-36). Došašće dolazi svake godine da nas na to podsjeti, da bi naš život ponovno pronašao pravi pravac, prema Božjem licu. Lice ne nekog "gospodara", već Oca i Prijatelja. S Djevicom Marijom, koja nas vodi na putu došašća, ponovimo za prorokom: "Pa ipak, naš si otac, o Jahve: mi smo glina, a ti si naš lončar - svi smo mi djelo ruku tvojih" (Iz 64, 7).

Nakon Angelusa:

Sutra će u Durbanu, u Južnoj Africi, započeti radovi UN-ove Konvencije o klimatskim promjenama i Protokolu iz Kyota. Želim da svi članovi međunarodne zajednice složno postignu dogovor o odgovornom, uvjerljivom i solidarnom odgovoru na tu zabrinjavajuću i složenu pojavu,

© Copyright 2011 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana